

Kõrgemad kohhad oskada, sepärrast on nüüd
sedda warro petud, et liina kirriko tornide
ja monne mu kõrge hone otsa pitknewardad
on pandud seisma, et nende abbiga kirrikud
ja muud teised sured honed kahjo eest war-
jata. Misuggust pitknewarrast peab ka Ol-
leweste kirriko torni otsa pandama, kui
torn saab walmis sanud.

Kes jouaks kül keik need tullekahjud ülles
arwata, mis maal siin ja seal wannast on
sündinud, ja igga aasta weel juhtuwad!
Sõa aial ennemuiste on meie Ma kirrikud
ennamiste puhhas ja sedda enam kui üks-
ford, ning ka mitto moisa ja kulla ärrapõl-
letud. Zummala tulloke taewast sõõb ka
igga aasta siin ja seal monne hone ärra;
kolmas aasta wast kääs, et pitkne Wirro-
maal liggistikko Simona ja Haljala kirri-
ko tornid ja kirriko kattussed põllema panni.
Ugga ka inimeste ennest sū läbbi sünnib
igga aasta märkamatta paljo tullekahjosid,
mis mitte nenda saaks ollema, kui enam
olleks holimist ja warrumist! Kas neid reie-

sid ja tubbasid wähhä, mis wilja harrimis-
se ja mugi aial liakütmissse ja perotulle läb-
bi otsa lõpwad, et ehk põllewat peergo ahte
sisse pistetakse, ehk et pahma ja õlgede sisse
mahhakukkub, ehk et pero otsast süssi ehk
terwe tungal mahhapillatakse, ilma furnuks
tallamatta, ehk et peroga laffas, reie al-
lautas ja maial kääwad, kus tullega kartus-
seta ei woi kääa! Kas pipudega wähhä kah-
jo tehtud! Monni rummal perrenaene, kui
leibo teeb, pistab ikka weel ahjosua räästas-
se, ehk panneb räästa naale püsti, ilma sõ-
kulamatta, kas ehk monni ellus süssi ehk
tullefädde fallaja ragude wahhele jänud.
Ellusaid süssi kantakse ikka weel sūtusses
ülle oue ja perrest perresse, egga pandagi ig-
gaford paia ehk ühhe mu kindla riista sisse.
Neie, toa ja sauna ahjud ei wadeta mitte
truiste läbbi, kas ehk wiggased on, egga
woita diete ärra; perotullega mitmes paikas
ikka weel linno folkwad ja harriwad; lap-
sed jäwad ka tihti üksi koi, et polle wanna
inimest keddagi neid keelmas ja karrista-